

חַזְלָאִין קָצָן

רֶפֶאל בּוֹאָרוֹן.

עם אשפת חיצים וקשת,
יצאתי אל דרך גועשת.
חיצי זהב אשלחה כבר,
אל זמן שאינו תלוי בדבר.

בתשרי, הגיע חז מקודש,
ושב אליו עם תפוח בדבש.

בחשוון שלכת מהלכה,
חז זהב נלהב מפרחי הסתיו.

חז בכסלו, חנוכה נדלק,
לטעום מהסופגנית זה לא מזיק.

עוד חז זהב אשלחה ודרך הברוכה מה תוצאה.

בטבת נגע חז,
נירטב עליה מטל, בחוץ קריר ונוצץ.

בחג לאלין, צועד לו שבט,
את חז על זגלו חרט.

מסיכה בפורים ורעשן ביד,
עוד חז משם נוד.

עוד חז זהב אשלחה ודרך הברוכה מה תוצאה.

חז חביב והספן, הגיע לניסן.
האביב כאן האנקור עזב מזמן.

דמיעה באיר, **החז** נחת כתיר.
עצמאות שמח, ומדינה לשבח.

נדבע הוא סיון.
דברות עשרה ומדורה, שיר זה מוקדש עבורה.

עוד חז זהב אשלחה ודרך הברוכה מה תוצאה.

החז לתמוץ, צא ור��וד בלוז.
שמש, חום וים, זהיר ולא מאום.

באב, חז חורבן, הכל מלמעלה מכובן,
צום, כאב אומה לא ניתן לחסום.

חז אחרון, באלוול הכל כלול.
סליחות, זה העת את הקראעים לאחות.

עם אשפת **חיצים** וקשת, סיימתי עוד דרך מהנה
וגועשת.
בשנה החדשה, בתקווה כי אשוב על אותה בקשה.

